

A hét menedék imája a Szabadítóhoz

1) A nem született Valóság Terében van a Magasztos Istennő, Megszabadítónk. Te minden lénynek üdvöt teremtő Anya, ó, minden félelem előtt adj oltalmat!

2) Hogy természete igazságtest, nem tudja, így jut az elme érzelmek hatalmába, s a lények, anyáim, létkörben bolyongnak, Isteni Anya, adjál nekünk oltalmat!

3) Hogyha a tan nem születik meg szívünkben, az elméletek fogalmait hajszoljuk, így kerülünk tévhitek bűvöletébe, ó, Tisztaság Istenanyja, adj oltalmat!

4) Elménk természetét, mit nehéz ismerni, van aki megérti, de nem gyakorolja, így téved elméje a világi útra, Figyelmesség Istenanyja adj oltalmat!

5) A nem kettő spontán kélt elménk tudása, ám kettőhöz kötődés szokása által, bármit is teszünk, tetteink megbéklyóznak, nem kettős szívű Istennő adj oltalmat!

6) A végső igazság nézetét követő, az ok és gyümölcs függését, ha nem érti, tudása tárgyai értelmét nem látja, ó, Mindentudó Istennő adj oltalmat!

7) A tér-természet mentes bonyolítástól, és ettől minden bár elválaszthatatlan, ám mégsem értik tanítványok s gyakorlók, ó, tiszta, teljes Anya, adjál oltalmat!

E szavakat Dzsigten Gönpö mondta Ecsungban, mikor a Hét Nemes Szabadítót látomásban látta. Ennek az imának, melyet a Hét menedéknek hívnak, az áldása nagyon nagy.